

[Bækgaard.]

get er betimeligt. Det er den Klasse af Medborgere, som vel nok føler Dyrtidens Tryk haardest, idet deres Fornødenheder i Almindelighed indskrænker sig til det mest nødvendige og det særlig er paa disse Omraader, vi har mærket Prisstigningerne. Jeg finder derfor Lovforslaget ret velbegrunder, som sagt navnlig med Henblik paa de helt ubemidlede, som vel nok kan siges at udgøre Halvdelen af vore Aldersrentenydere.

De senere Aars Udvidelser paa dette Omraade, navnlig den, der gjaldt Aldersklassen 60—65 Aar, har været stærkt medvirkende til den store Stigning af de samlede Udgifter til Aldersrente. Forøgelsen skyldes ikke saa meget eller i alt Fald ikke alene Tillæg til Satsene, men skyldes ogsaa, at der er draget betydeligt flere med ind under Aldersrenten. Den foreliggende Statistik viser, at der har været en stærk Udvikling. Medens der 1. April 1937 var 142 443 Aldersrentenydere, deri ogsaa indbefattet Biper-soner, steg Tallet i Løbet af eet Aar, indtil 1. April 1938, til 170 375, altsaa en Stigning paa ca. 20 pCt. Udgiftsstigningen var ikke saa stor, den udgjorde 11,3 pCt. Det ses saaledes, at de Ændringer, vi da fik, medførte en betydelig Udvidelse, og den Udvikling tror jeg er fortsat. Ganske vist har jeg ikke Tallene, men maaske man kunde faa det nærmere belyst under den Udvalgsbehandling, som er bebudet. Det er altsaa mit Indtryk, at Tallene ogsaa senere er steget betydeligt; efter den Kalkulation, som findes angaaende Omkostningerne, er der vel nok omkring ved 200 000 Aldersrentenydere nu.

For de helt ubemidlede er Forhøjelsen sikkert ikke for stor, den er i høj Grad tiltrængt der. Den stærke Stigning i Udgifterne i de senere Aar skyldes maaske for en Dels Vedkommende de baade indkomstmæssigt og beskæftigelsesmæssigt vanskelige Aar, vi har haft. Det har sikkert nok i nogen Grad været medvirkende til Tilgangen. Desuden har vi maaske nok draget en Del Personer ind under Aldersrenten, som ellers ikke vilde være kommet med, og de bliver staaende der, naar de engang er kommet der. Selv om ogsaa de økonomiske Forhold kan bedre sig noget for dem, er der ikke mange, der gaar ud. Det er maaske et Spørgsmaal, om ikke en Del af de Personer hellere maatte have været støttet paa anden Maade, mere midlertidigt.

Det Tillæg, der her gives, er jo nærmest en Foruddiskontering af den Forhøjelse, som vi regner med til 1. April paa Grund af Prisstigningen. Den er sikkert meget be-

timelig, og jeg kan anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Jørgen Jørgensen: Der er ingen Uenighed mellem os om, at den Gruppe Medborgere, der her er Tale om, saa vidt gør ligt skal kunne leve under taaleligt betryggede Vilkaar ogsaa under disse vanskelige Forhold. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse, idet jeg gaar ud fra, at de Oplysninger, man maaske kunde ønske fra den højtærede Arbejds- og Socialminister, kan gives os i Udvalget.

P. N. Petersen (Røje): Det foreliggende Lovforslag om midlertidigt Tillæg til Alders- og Invalidereventydere giver ogsaa mig Anledning til at rette en Tak til den højtærede Arbejds- og Socialminister for det Skridt, der her er taget.

Det vil i denne Forbindelse maaske være betimeligt at minde om, at det foreliggende Lovforslag ogsaa berører Forsorgslovens § 297, Stk. 1, der som Maksimum for Udbetaling af Kommunehjælp udtrykkeligt henviser til Størelsen af Aldersrenten og Invalidereventen. Noget ganske andet er, at Kommunehjælpen meget vel kan overstige dette Beløb, men kun naar $\frac{2}{3}$ af Kommunalbestyrelsens Medlemmer er stemt derfor. Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag vil altsaa bevirke, at Socialudvalgene kan forhøje Kommunehjælpen tilsvarende uden at spørge Kommunalbestyrelsen derom.

De foreslaaede Sætses synes jeg ikke, der kan indvendes noget imod, for de er ansat under tilbørlig Hensyntagen til den Prisstigning, som vitterligt har fundet Sted i det sidste halve Aar, og til Forholdet mellem Levefoden for Rentenyderne og for den egentlig arbejdende Befolkning.

Egentlig kunde man med en vis Ret sige, at en Lovgivning som denne kunde være overflødig, hvis Folkeforsikringslovens § 85 blev ændret saaledes, at Rentesætses blev reguleret hvert halve Aar eller hvert Fjerdingaar i Stedet for, som det nu er Tilfældet, een Gang om Aaret. Det er ikke min Mening at stille noget Forslag i saa Henseende — selvfølgelig —, men naar jeg fremsætter Tanken, er det nærmest kun til den højtærede Socialministers Overvejelse. Vi lever alligevel i en Tid; hvor vi ved, vi kan regne med store Svingninger i Prisforholdene.

Den eneste Indvending, som jeg i Virkeligheden har, er nærmest af sproglig Karakter; den angaar Lovforslagets § 2,